

Sygn. akt V U 645/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku L. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania L. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 24 maja 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 645/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z 23 września 2015r. odmówił wnioskodawcy L. B. prawa do emerytury, ponieważ na dzień 01 stycznia 1999 r. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Przy czym wskazał, iż sprawa dotycząca jego prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach została rozpoznana przez Sąd Okręgowy w Legnicy, który wyrokiem z 2 lutego 2016r. oddalił jego odwołanie od decyzji z 23 września 2015r. Zaś obecnie wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dowodów ani nie wskazał żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na prawo do świadczenia trakcie zatrudnienia wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji L. B. domaga się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Twierdził, iż pracę w szczególnych warunkach wykonywał w okresach od 01 lipca 1980 r. do 30 kwietnia 1993 r. i od 01 maja 1993 r. do 31 lipca 2001 r., w Zakładach (...) w W..

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł on o jego oddalenie podtrzymując w całości treść zaskarżonej decyzji i argumenty w niej przedstawione.

Sąd ustalił:

L. B., ur. (...), z zawodu ślusarz, na dzień 01 stycznia 1999r. wykazał 27 lat, 4 miesiące i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawca przystąpił do OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu Państwa. Wiek 60 lat osiągnął po dniu (...)

(bezsporne)

Był zatrudniony w (...) Zakład (...) w W. od 1 lipca 1980r. do 30 kwietnia 1993r. na stanowisku ślusarza. Potem od 1 maja 1993r. do 31 października 1998r. w Zakładach (...) Spółce z o. o. w W. na stanowisku ślusarza, a od 1 listopada 1998r. do 31 lipca 2001r. ślusarza-piaskarza.

Prace te wykonywał w Oddziale(...) w N.. W czasie tego zatrudnienia, w dniu 15 kwietnia 1981 r. L. B. uzyskał kwalifikacje spawacza gazowego po ukończeniu kursu podstawowego. W dniu 20 września 1991 r. lekarz zakładowy stwierdził, że ubezpieczony może pracować w (...) na stanowisku spawacza, ale nie na wysokości. W okresie od 19 czerwca 1992 r. do 30 czerwca 1992 r. był na podstawie art. 42 k.p. oddelegowany do pracy w Zakładach (...) w L. – oddział odlewni. Angażem z 15 października 1998 r. powierzono ubezpieczonemu z dniem 01 listopada 1998 r. stanowisko ślusarza-piaskarza w Wydziale (...). Na podstawie art. 42 k.p. przeniesiono L. B. na okres od 21 listopada do 22 grudnia 1998 r. na stanowisko pracownika transportu.

d o w o d y: umowa o pracę, w aktach osobowych oraz angaże, B/12,

książka spawacza, w aktach osobowych, A5/19,

skierowanie, w aktach osobowych, B/23,

pismo z 17 czerwca 1992 r., w aktach osobowych, B/25,

angaż z 15 października 1998 r., w aktach osobowych, B/40,

angaże z 30 listopada i 30 grudnia 1998 r., w aktach osobowych, B/41 i B/42.

W okresie zatrudnienia na stanowisku ślusarza (od 1 lipca 1980r. do 30 kwietnia 1993r. i od 1 maja 1993r. do 31 października 1998r.) L. B. wykonywał prace polegające na trasowaniu blach przy użyciu rysika, linii i kątownika, następnie na cięciu tych elementów z blach palnikiem gazowym, szlifowaniu elementów metalowych szlifierkami ręcznymi. Następnie zgodnie z rysunkiem je składał, dopasowywał i łączył przy użyciu spawarki. Te elementy następnie przekazywał spawaczom. W okresie tego zatrudnienia otrzymywał dodatek za pracę w szkodliwych warunkach za 4 godziny dziennie. Taki dodatek w wymiarze za 8 godzin dziennie otrzymywali spawacze.

Ponadto był kierowany do czyszczenia wagonów służących do przewozu koncentratu miedzi. Ubezpieczony wykonywał prace głównie ślusarza a także spawacza. Przygotowywał elementy spawaczowi.

d o w o d y: - zeznania świadków: J. G. k. 17v., e-protokół z 19.10.2016r. – 00:05:18-00:14:54,

C. T. k.17v-18 e-protokół jw. – 00:15:46-24:22,

- wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 19, e-protokół: 00:31:00-00:35:00,

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w

art. 27 ust. 2 i 3, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W sprawie bezsporny był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy 25 lat, osiągnął wiek 60 lat oraz przystąpił do OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu Państwa

Sporną zaś wymagającą ustalenia Sądu kwestią było ustalenie, czy wnioskodawca posiada na dzień 01 stycznia 1999 r. 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnia tego warunku, ponieważ nie udokumentował żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, iż na dzień 01 stycznia 1999r. wnioskodawca nie legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i tylko praca wymieniona w wykazie A załącznika do rozporządzenia. Okresy pracy, o których mowa powyżej stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy, zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Dla oceny czy konkretna praca była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach decydujące znaczenie ma nie sama nazwa zajmowanego stanowiska a czynności w jej ramach faktycznie wykonywane. Do kognicji Sądu należy zatem samodzielne ustalenie, jakie prace wykonywał wnioskodawca i czy prace te należy zaliczyć do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany złoży oświadczenie w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres. Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W

postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

Na podstawie analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, akt ubezpieczeniowych i osobowych wnioskodawcy, zeznań świadków oraz wyjaśnień L. B. Sąd uznał, iż ubezpieczony nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac w szczególnych, o których mowa w wykazie A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W szczególności stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie wykonywał pracy spawacza. Do podstawowych obowiązków L. B. należały obowiązki ślusarza (trasowanie blach przy użyciu rysika, linii i kątownika, cięcie elementów z blach palnikiem gazowym, szlifowanie elementów metalowych szlifierkami ręcznymi, składanie, dopasowywanie i łączenie elementów metalowych przy użyciu spawarki), a taka praca nie jest pracą w szczególnych warunkach, w rozumieniu omawianych przepisów prawa ubezpieczeniowego.

W świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału ubezpieczony we wskazanych okresach nie wykonywał prac w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez wymagany na dzień 01 stycznia 1999 r. okres co najmniej 15 lat, wykonywał bowiem różne prace.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.